

סודות החקמה, והכל הם פראוי, וכל מעשיו דרכי התורה, משום שדרכי התורה הם דרכי הקדוש ברנף הוא, ואין דבר קטן שאין בו פמה דרכים ושבילים וסודות של חקמה עליונה.

בא ראה, שהרי רבי יוחנן בן זכאי היה אומר שלש מאות הלכות פסוקות בסוד החקמה העליונה בפסוק ושם אשתו מהיטבאל בת מטרד בת מי זהב, ולא גלה אותם אלא לרבי אליעזר שהיה עמו, כדי לדעת שפמה סודות עליונים הם בכל מעשה ומעשה, שהוא בתורה, ובכל דבר ודבר, היא חקמה ותורת אמת. משום כך דברי התורה הם דברים קדושים להראות ממנה נפלאות, כמו שנאמר גל עיני ואביטה נפלאות מתורתך.

בא ראה, בפעה שעקם הנחש ההוא את אדם ואת אשתו, שקרב לאשה והטיל בה זחמא, והתפתה בו אדם, אז נטמא העולם, והתקללה בשבילו האדמה, וגרם מות לכל העולם, ועמד העולם להפרע ממנו, עד שבא עץ החיים וכפה [כפר] על אדם, והכניע אותו הנחש שלא ישלט לעולמים על זרעו של יעקב.

שהרי בזמן שהקריבו ישראל שעיר, היה נכנע אותו הנחש והתהפף לעבד, כמו שנאמר, ועל פן הקריב יעקב לאכיו שני שעירים. אחד להכניע את עשו, שהוא שעיר, ואחד בשביל הדרגה שהיתה תלויה בעשו ונדבק בו ונתבאר.

ומשום כך עמד העולם עד שתבא אשה כמו חנה, ובן אדם כמו אדם, ויעקמו ויחפמו את אותו הנחש הרע ואותו שרוכב עליו,

דחקמתא, וכלא בגין לאחזאה חקמתא עלאה להו לבני נשא, בגין דילפון מההוא עובדא רזין דחקמתא, וכלא אינון פדקא יאות, ועובדוי כלהו אורחי דאורייתא, בגין דאורחי דאורייתא, אינון ארחי דקדשא בריף הוא, ולית מלה זעירא דלית בה פמה אורחין ושבילין, ורזין דחקמתא עלאה.

תא חזי, דהא רבי יוחנן בן זכאי הוה אמר תלת מאה הלכות פסוקות, ברזא דחקמתא עלאה, בפסוק (בראשית לו) ושם אשתו מהיטבאל בת מטרד בת מי זהב, ולא גלי לון, אלא לרבי אליעזר דהוה עמיה, בגין למנדע דכמה רזין עלאין אינון בכל עובדא ועובדא דאיהי באורייתא, ובכל מלה ומלה חקמתא איהי, ואורייתא דקשוט, בגין כך אינון מלין דאורייתא, מלין קדישין אינון, לאחזאה מינה נפלאות, פמה דאת אמר, (תהלים קיט) גל עיני ואביטה נפלאות מתורתך.

תא חזי, בפעתא דעקים ההוא חויה לאדם ולאנתיה, דאקריב לאתתא ואטיל בה זחמא, ואתפתא ביה אדם פדין אסתאב עלמא ואתלטיא ארעא בגיניה, וגרים מותא לכל עלמא, וקיימא עלמא לאתפרעא מניה. עד דאתא אילנא דחיי, וכפי (וכפר) על אדם, וכפיא ליה לההוא נחש דלא ישלוט לעלמין על זרעא דיעקב.

דהא בזמנא דאקריבו ישראל שעיר, הוה אתכפיא ההוא נחש ואתהפף לעבדא, פמה דאתמר. ועל דא אקריב יעקב לאבוי תרין שעירין. חד, לאפפיא לעשו דאיהו שעיר. וחד, בגין דרגא דהוה תלי ביה עשו ואתדבק ביה ואתמר.

ובגין כך קיימא עלמא, עד דיתתי אתתא כגוונא דחיה, ובר נש כגוונא

דָּאָדָם, וַיַּעֲקִימוּ וַיַּחֲפִימוּ (דף קמ"ז ע"א) לִיה
לְהֵיוֹא חוּיָא בִישָׁא וְהֵוֹא דְרָכִיב עֲלֵיהּ
וְכֹלָא אַתְמָר.

פְּתַח וְאָמַר, (בראשית כה) וַיְהִי עֲשׂוּ אִישׁ יוֹדֵעַ
צִיד אִישׁ שָׂדֵה, וְהָא אַתְמָר וַיַּעֲקֹב
אִישׁ תָּם יֹשֵׁב אֲהֵלִים. אִישׁ תָּם, גְּבַר שְׁלִים,
פְּתַרְגוּמוֹ. יֹשֵׁב אֲהֵלִים, אֲמַאי אִיהוּ תָם, בְּגִין
דְּאִיהוּ יֹשֵׁב אֲהֵלִים, דְּאֲחִיד לְתַרִין סְטָרִין,
לְאַבְרָהָם וְלִיצְחָק. וְעַל דָּא, יַעֲקֹב בְּסִטְרָא
דִּיצְחָק אַתָּא לְגַבִּיהּ דְּעֲשׂוּ, פְּמָה דְאַתְמָר.
דְּכְתִיב, (שמואל ב כה) עִם חֲסִיד תִּתְחַסֵּד וְעִם
עֲקֹשׁ תִּתְפַּל. וְכַד אַתָּא עִם בְּרַכְאֵן, פְּסִיּוּעָא
דְלַעִילָא קָא אַתָּא, פְּסִיּוּעָא דְאַבְרָהָם וַיַּצְחָק,
וּבְגִין כְּפִי בְּחֻכְמַתָּא הָוֵה, פְּמָה דְאַתְמָר.

תָּא חֲזִי, כַּד יַעֲקֹב אַתְעַר לְגַבִּי סַמְאֵל,
דְּרָגָא דְעֲשׂוּ, וְקָבִיל עֲלֵיהּ לִיעֲקֹב,
וַיַּעֲקֹב נֶצַח לִיה בְּכַמָּה סְטָרִין, נֶצַח לְחוּיָא
בְּחֻכְמַתָּא וּבְעֲקִימוֹ, וְלֹא אַתְנַצַּח, בַּר בְּשַׁעִיר.
וְאַף עַל גַּב דְּכֹלָא חַד, נֶצַח כְּמוֹ כֵּן לְסַמְאֵל
בְּנִצְחוֹנָא אַחְרָא, וְנִצְחִיהּ, הָדָא הוּא דְכְתִיב
(בראשית לב) וַיֹּאבֶק אִישׁ עֲמוֹ עַד עֲלוֹת הַשָּׁחַר.
וַיֵּרָא כִּי לֹא יָכוֹל לוֹ.

תָּא חֲזִי, זְכוּתִיהּ דִּיעֲקֹב פְּמָה הָוֵה, דְּאִיהוּ
אַתָּא וּבְעָא לְאַעֲבָרָא לִיה מַעֲלָמָא. וְהֵוֹא
לִילִיָא, הוּת לִילִיָא דְאַתְבְּרִי בִיה סִיְהָרָא, וַיַּעֲקֹב
אַשְׁתָּאָר בְּלַחוּדוּי. דְּלֹא הָוֵה עֲמִיה אַחְרָא, דְּתַנֵּן
לֹא יַפּוּק בַּר נֶשׁ יַחֲידָאי בְּלִילִיָא, וְכָל שְׁפָן
בְּלִילִיָא דְאַתְבְּרִיָּאו בִיה נְהוּרִין, דְּהָא סִיְהָרָא
אִיהִי חֲסָרָא, דְּכְתִיב, (בראשית א) יְהִי מְאֹרֹת חֲסֵר.
וְהֵוֹא לִילִיָא, אַשְׁתָּאָר בְּלַחוּדוּי, בְּגִין דְּכַד
סִיְהָרָא חֲסָרָא, חוּיָא בִישָׁא אַתְתַּקֵּף וְשִׁלְטָא,

וּכְדִין אַתָּא סַמְאֵל, וְקִטְרִיג לִיה, וּבְעָא לְאוּבְרָא לִיה מַעֲלָמָא.

וְהַכֵּל נִתְבְּאָר.

פְּתַח וְאָמַר, וַיְהִי עֲשׂוּ אִישׁ יוֹדֵעַ
צִיד אִישׁ שָׂדֵה, וְהָרִי נֹאמַר וַיַּעֲקֹב
אִישׁ תָּם יֹשֵׁב אֲהֵלִים. אִישׁ תָּם -
גְּבַר שְׁלֵם, פְּתַרְגוּמוֹ. יֹשֵׁב אֲהֵלִים
- לְמָה הוּא תָם? מִשׁוּם שְׁהוּא
יֹשֵׁב אֲהֵלִים, שְׁאוּחוֹ אֶת שְׁנֵי
הַצְּדָדִים, אֶת אַבְרָהָם וְאֶת יַצְחָק.
וְעַל כֵּן יַעֲקֹב בְּצִדוֹ שֶׁל יַצְחָק בָּא
אֶל עֲשׂוּ, כְּמוֹ שְׁנֹאמַר, שְׁכַתוּב עִם
חֲסִיד תִּתְחַסֵּד וְעִם עֲקֹשׁ תִּתְפַּל.
וּכְשָׁבֵא עִם בְּרַכּוֹת - עִם סִיּוּעַ
שְׁלַמְעֵלָה הוּא בָּא, עִם סִיּוּעַ שֶׁל
אַבְרָהָם וַיַּצְחָק, וּמִשׁוּם כְּפִי זֶה הִיָּה
בְּחֻכְמָה, כְּמוֹ שְׁנִתְבְּאָר.

בָּא רָאָה, כְּשִׁיעֲקֹב הִתְעוֹרֵר אֶל
סַמְאֵ"ל, דְּרָגָתוֹ שֶׁל עֲשׂוּ, וְקָבֵל
עָלָיו אֶת יַעֲקֹב, וַיַּעֲקֹב נֶצַח אוֹתוֹ
בְּכַמָּה צְדָדִים - נֶצַח אֶת הַנְּחֻשׁ
בְּחֻכְמָה וְעַקְמוּמִיּוֹת, וְלֹא נֶצַח, רַק
מִהַשְׁעִיר. וְאַף עַל גַּב שְׁהַכֵּל אַחַד,
נֶצַח כְּמוֹ כֵּן אֶת סַמְאֵ"ל בְּנִצְחוֹן
אַחַר וְנֶצַח אוֹתוֹ. זֶהוּ שְׁכַתוּב
וַיֹּאבֶק אִישׁ עֲמוֹ עַד עֲלוֹת הַשָּׁחַר.
וַיֵּרָא כִּי לֹא יָכוֹל לוֹ.

בָּא רָאָה פְּמָה הִיָּתָה זְכוּתוֹ שֶׁל
יַעֲקֹב, שְׁהוּא בָּא וְרָצָה לְהַעֲבִירוֹ
מִן הָעוֹלָם, וְאוֹתוֹ הִלְיָלָה הִיָּה
הִלְיָלָה שְׁנִבְרָאָה בּוֹ הִלְבְּנָה, וַיַּעֲקֹב
נִשְׂאָר לְבַדּוֹ, שְׁלֹא הִיָּה מִישְׁהוּ
אַחַר עֲמוֹ. שְׁשִׁנִּינוּ, אֶל יֵצֵא אָדָם
יַחֲדָי בְּלִילָה, וְכָל שְׁפָן בְּלִילָה
שְׁנִבְרָאוּ בּוֹ הַמְּאֹרוֹת, שְׁהָרִי
הִלְבְּנָה חֲסָרָה, שְׁכַתוּב יְהִי מְאֹרֹת
חֲסֵר. וְאוֹתוֹ הִלְיָלָה נִשְׂאָר לְבַדּוֹ,
מִשׁוּם שְׁכַפְאֶשׁ הִלְבְּנָה בְּחֲסוֹנָה,
הַנְּחֻשׁ הָרַע מִתְגַּבֵּר וְשׁוֹלֵט, וְאִז
בָּא סַמְאֵ"ל וְקִטְרִג עָלָיו, וְרָצָה
לְהַאֲבִידוֹ מִן הָעוֹלָם.

וַיַּעֲקֹב הִיָּה חֲזִק בְּכָל הַצְּדָדִים,

וַיַּעֲקֹב הָוֵה תְּקִיף בְּכָל סְטָרִין, בְּסִטְרָא דִּיצְחָק וּבְסִטְרָא דְאַבְרָהָם, דְּאִינוּן